

Cum aș putea să te mint ? Zi după zi, dorul îmi susură În colțul ochilor
Ridicând valuri de ceață privirii.

În limpezimea lacrimilor,

Suspinele se oglindesc iar și iar...

Gura, frumos conturată cu roșu de mure

Zâmbește sfios unei amintiri

A cărei imagini e tot mai palidă...

Ochii încă mai tresară din sprâncene ,

Încercând să-ți deslușească chipul, zadarnic.

În curând...foarte curând,

Vei fi doar o adiere de primăvară

Ce-mi va despleti părul cu suflarea sa.

Te voi putea vedea doar cu pleoapele închise

Când vei hotărî să-mi locuiești iar sufletul.